



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Scopuli vitæ humanæ, Ira & Invidia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

stinenda, quos vitia ad se trahunt. Nam quid aliud est vita mortalium, quam assidua inter varias molestias, & illegitimas voluptates navigatio? is autem unus, qui sanctè pièque vixerit, & qui vitia utrobique existentia devitaverit, incolumis in patriam, quod beatarum est animarum post hanc vitam concilium, cui præest Deus, pervenire poterit. Sed quoniam in errores aliquando collabi omnibus facilè est, & plerisque contingit; si quis illis scopulis appropinquarit, continuò est inde totis viribus recedendum. Nemo est enim ex omnibus hominibus, qui non ab ipsa natura ad voluptates incitetur. Idcirco Poëtarum omnium præstantissimus Homerus, multis amissis inde vix abnavigantem fecit Vlysem: quia pauci sunt viri fortes in periculis; & multò pauciores prudentes, ubi semel voluptatum facti sunt captivi, nec ab illis postea explicare se facilè possunt. Dicitur Scylla in hoc monstrum à cive conversa fuisse, cum mulier esset pulcherrima, quòd omnes, qui declinant à ratione, rectòque vivendi instituto, brutorum animos induant. Quid enim Circeen esse dicemus? an non titillationem naturæ ad voluptates incitantem? Cum vellent igitur demonstrare antiqui (ut summatim dicam) plenissimam esse difficultatum & periculorum vitam humanam, navigantique inter gravissimos scopulos simillimam: quæ si parùm sapienter gubernetur, voluptatibus allecti homines in maximas miseras incident: hæc de Scylla & Charybdî excogitarunt: quæ jucundissimis narrationibus, & fabulosis vestierunt: ut qui parùm salutis tuæ alioquin essent studiosi, saltem suavitate figmentorum ad audiendam vitæ rectè instituendæ rationem allicerentur. Hæc Mythologus.

II. (b) Altera explicatio est P. Cornelii à lapide in cap. 5. Proverb. v. 5. *Pedes ejus (id est meretricis) descendunt in mortem, & ad inferos gressus illius penetrant.* Pro *penetrant*, Hebræi, sustentabunt, fulcient, fovebunt, roborabunt infernum: sicut paries sustentatur fulcro, ne cadat & pereat. Simili enim modo libido sustentat infernum, quia major pars hominum damnatur propter impuram voluptatem. Hoc veteres repræsentarunt per *Scyllam* & *Charybdin*, quas finxerunt feminas in fretum Siculum præcipitatas, in scopulum & voragine fuisse conversas; inter quas cum navigant nautæ, aquarum arctarum vorticibus abrepti, vel ad scopulum colliduntur, vel à voragine cum mercibus forbentur. Unde Scylla dicta est à *σκύλα*, id est confusio, vel ut alii, à *σκολᾶν*, id est, à spoliando; aut à *σκόδεν* id est vexando. Charybdis verò à *χάσκειν*, hoc est, ab hiando, & *ροῖβδω*, sorbeo. Per Scyllam ergo

(b) Scopuli Vita humana. Ita & Libido.

ergo & charybdim repræsentarunt duos maximè periculosos humanæ vitæ scopulos, in quos major pars hominum impingit, & colliditur, scilicet *Iram* & *Libidinem*. Ira enim hominem facit amentem, in furorem agit, & in rixas, cædes, & ignes protrudit. Libido verò est quoddam animi delirium, quod hominis opes, nobilitatem, famam, sanitatem, vitam, animam, æternitatem haurit & absorbet. Facit enim amor, ut turpia videantur honesta: ac deformia, pulchra: damnosa, utilia: tristia, læta: funesta, angusta stultè amanti appareant, ut ob vilem delectationem famam & vitam prodigat & præcipitet. Ita Fulgentius lib. 2. Mythol. & ex eo Cornelius.

III. (c) Præterea per hæc duo monstra intelligitur mala *voluptas*, quæ, quod etiam in Harpyis, Sirenibus, Sphinge, notamus, *virginis* ora præfert, hoc est, blandè allicit, suaviter trahit, insidiosè implicat. Sed quid? in medio succincta canibus, in imo desinit in piscem. Ut intelligas, in quas feras incidas, dum libidini cedis. Nam *Canes*, quid aliud sunt, quàm oblatrantis conscientiaæ tumultus & tormenta? quid *pistris*, aut delphini cauda, quàm summæ lubricitatis symbolum? Quid enim fugacius & lubricius voluptate impura? In adagiis est: *Delphinum cauda ligas; vel anguillam caudâ tenes*. Sed non retines, quid quid agas: compressis etiam elabetur manibus: Poëta canit.

Gaudia non remanent, sed fugitiva volant.

Hæc utraque manu, complexûque asserere toto:

Illæ fluunt imo sic quoque lapsa sinu. Martialis lib. 1. Et notandum, quod ex Horatio attulimus, Scyllam mulieri formosæ similè, in turpis monstri caudam desinere; sunt enim voluptatis pravæ initia blandissima, fœdus & luctuosus exitus. De hac allegoria Scyllæ & Charybdis disertè S. Hieron. epistol. ad Heliodor. Hoc ego non integra rate & mercibus, nec quasi ignarus fluctuum præmoneo; sed quasi nuper naufragio ejectus in litus, doctus nauta, timida navigaturis voce denuntio: in illo æstu charybdis luxuriæ salutem vorat. Ibi ore virgineo ad pudicitiaæ naufragia Scylla, ceu renidens libido blanditur. Hic diabolus pirata cum sociis portat vincula, capiendis. Nolite credere, nolite esse securi: licet in modum stagni æquor arrideat, licet vix summa jacentis elementi terga crispentur; magnos hic campus montes habet, intus inclusum est periculum, intus est hostis.

IV. (d) Tertia est P. Francisci Pompeii in Pantheo Mythico.

Charybdis,

(c) *Scylla & Charybdis, in illa voluptas.* (d) *Charybdis & Scylla, Luxuria & Gula.*